

lfener den bedre, og at jeg i alt Fald ikke skal bringe det dertil, at Institutionen skal bede sig bevaret imod sine Venner, hvad ellers let kunde hændes.

Der er idag blevet berørt forskjellige Realitetspunkter, men saaledes som jeg for Diebliffet seer hele denne Sag, kunde der ikke være nogen særlig Opfordring for mig til nu nærmere at gaae ind derpaa. Dog kan jeg ikke tilbageholde den almindelige Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm), at han i sit Foredrag har yttret Meget, der hos mig har anslaaet sympathetiske Strengs, og det ganste naturligt, efter som jeg for en væsentlig Deel udtalte mig i samme Retning, da jeg første Gang i denne Sal havde Ordet om disse Materier; men jeg troer, at det, naar vi komme videre i Sagen, let vil kunne gaae det ærede Medlem, som det er gaaet mig, at han selv vil erkjende, at man bliver nødt til at slaae Noget af paa, hvad jeg maaffee turde kalde en Stræben efter theoretisk Stringens. Arbejder man sammen med praktiske Jurister og navnlig Retsbetjente fra Underretskredsene, saa faaer man at høre deres paa lang Erfaring støttede Bemærkninger om, hvad der kan gaae, og hvad der ikke kan gaae i det virkelige Liv, saaledes som dette udvikler sig her i Landet, og saa tager man i Betænkning skarpt at fastholde System-Ansluelse. Dette gjælder navnlig Spørgsmaalene om Forhør og om Enstemmighed. Det er under Udvalgets Forhandlinger meget bestemt blevet gjort gjældende fra saadanne Sider, baade at der paa ingen Maade tør gives Afkald paa al Afhørelse af den Sigtede, og at det for Rets sikkerheden vilde være farligt at forlange Enstemmighed eller en sær qualificeret Majoritet ved Afgjørelsen. Det, hvori jeg troer, at praktiske Mænd bedst vilde kunne slutte sig til det ærede Medlem, er den Maade, hvorpaa Henvendelsen til Rævnningerne skal se. Jeg indrømmer ganste, at der er væsentlige Ulemper ved Spørgsmaalssystemet, ved det System, der ikke nøies med et simpelt „skyldig“ eller „ikke skyldig“; det er muligt, at man maaffee endnu kunde gaae noget videre i denne Retning, men man jo dog, som det ærede Medlem selv erkjendte, under de tidligere Udvalgsforhand-

linger allerede er gaaet meget videre end det oprindelige Lovudkast. — Det ærede Medlem her ligeoverfor for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel) berørte et Moment af stor Betydning, nemlig, hvorefter Rævnningerne skulle have Diæter eller ikke, og udtalte sig for, at de burde have dem. Derimod maa jeg aldeles bestemt erklære mig, Det er ikke just, fordi Institutionens Indførelse derved ikke lidet vilde forbyres, men det er, fordi det efter min Overbeviisning vilde være imod Institutionens sande Væsen at stille Rævnningerne paa den Vis; det vilde berøve Institutionen en stor Deel af dens Agtelse i den offentlige Mening, det vilde berøve den den inderlige Tilslutning hos Folket, som den behøver og slet ikke kan undvære. Jeg skal imidlertid ikke gaae nærmere ind paa dette Punkt, saalidt som paa de andre Punkter, der ere blevne omtalte, de ville jo kunne drøftes senere. Kun skal jeg, forinden jeg sætter mig, berøre Spørgsmaalet om Udvalg eller ikke Udvalg. Var dette Spørgsmaal kommet til sin Afgjørelse i Slutningen af Mandagsmødet, inden man endnu var kommen ind paa en Realitetsforhandling, vilde jeg have fundet det aldeles klart, at et Udvalg ikke havde været fornødent, men at man, naar Stemningen i Thinget overhovedet er for, at Sagen skal fremmes, strax kunde være gaaet til anden Behandling. Idag stiller det sig vel noget anderledes, da en Realitetsforhandling har fundet Sted, men jeg maa dog tilstaae, at det ikke er indlysende for mig, at Nedsættelse af et Udvalg skulde være nødvendig; det vil maaffee noget heroe paa, hvorledes man har tænkt at stille sig til de to andre Love, der skulle behandles strax efter, hvad jeg maa overlade de ledende Mænd her i Thinget nærmere at afgjøre.

Møller: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe) ophyste mig iforgaars om, af hvilken Grund han havde troet ikke at kunne tilstaae den Sigtede noget Forsvar ved Forundersøgelsen. Grunden var den, at Forundersøgelsen kun skulde føre derhen, at man skulde faae afgjort, om der burde reises Anklage, og at den kun skulde forberede Sagens videre Undersøgelse. Det var af disse Grunde, at man ikke kunde tilstede den Sigtede